

fattelse i alt væsentligt fulgt de Bestemmelser, der ved Lov Nr. 88 af 8. Maj 1894 ere givne for Meddelelse af Eneretsbevilling paa Anlæg og Drift af de der nævnte Privatbaner, idet man dog paa Grundlag af dei de forløbne Aar indvundne Erfaringer har fundet Anledning til at foretage en Ændring i den i nævnte Lovs § 5, h. givne Regel om Anvendelse af Banens Reserve- og Fornyelsesfond.

Saaledes som denne Regel er formuleret, er enhver Benyttelse af den nævnte Fond udelukket, saalænge denne ikke har naaet eller vilde blive medbragt under 5 pCt. af Anlægskapitalen, og selv om Fonden er bragt op over dette Beløb, skal ethvert Forbrug erstattes Fonden, forinden Udbytte udbetales til Aktionærerne.

Disse Bestemmelser have i Realiteten medført, at Banerne kun for en meget ringe Del kunne gøre Brug af den nævnte Fond og have været nødsagede til, naar større Beløb skulde anvendes til Udvidelse af Banen eller Anskaffelse af yderligere Driftsmateriel, at tilvejebringe de dertil fornødne Kapitaler ved Banklaan, hvilket til Tider har medført ikke ubetydelige Rentetab.

Medens man vedblivende maa fastholde, at Banerne bør henlægge et passende Beløb til Dannelse af en Reserve- og Fornyelsesfond, hvorfor de hertil sigtende Bestemmelser i Loven af 8. Maj 1894 ere bibeholdt uforandrede, har man i Lovforslaget § 11 h. ændret Reglen om Anvendelsen af den nævnte Fond derhen, at Ministeriet er berettiget til, naar Forholdene maatte udkræve det, at tillade, at Fondens Midler uden Begrænsning kunne anvendes til Fornyelser og Udvidelser af Anlægget med Tilbehør, samt til for hvert enkelt Tilfælde at træffe Bestemmelse om, i hvilket Omfang og indenfor hvilket Tidsrum det forbrugte Beløb skal tilbagebetales Fonden af de senere Aars Driftsoverskud, i hvilken sidste Henseende man navnlig har været opmærksom paa det ønskelige i, at Udbyttet til Banens Aktionærer ikke underkastes for store Svingninger.

Ifølge Jernbanekommissionens Beregninger, til hvilke man maa henholde sig, da der ikke har været Lejlighed til at anstille detaillerede Undersøgelser deraf, vil Statskassens Tilskud til de af Kommissionen anbefalede Baneanlæg udgøre ca. 10 Mill. Kr. Tilskuddet til de yderligere foreslaaede Baner kan efter en rent skøns-

mæssig foretagen Beregning ansættes til ca. 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvorefter det samlede Statstilskud til Privatbaner vil udgøre ca. 13 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Under Hensyn til, at dette Tilskud ikke som efter Loven af 8. Maj 1894 skal dækkes igennem Statslaan, men skal udredes af Statens aarlige Indtægter, har man anset det for rettest at begrænse Statstilskuddet til 1 Million Kroner for hvert Finansaar, dog saaledes, at det Beløb, der i et enkelt Finansaar bespares, kan overføres til senere Finansaar.

Til Afsnit C.

Jernbanekommissionens Betænkning indeholder følgende Udtalelse:

„Ved de i det følgende foreslaaede nye Statsbaneanlæg er der opført et fast Beløb pr. Banemil som Bidrag fra vedkommende Egne. Kommissionen har imidlertid haft under Overvejelse, om man ikke ved fremtidige Baneanlæg kunde anvende det her i Landet første Gang ved Anlægget af Slangerupbanen fulgte Princip at lade en Del af den Værdistigning, Baneanlægget tilfører Egnen, komme Banen til Gode. Til nærmere Oplysning i saa Henseende skal man henvise til den blandt Bilagene som Nr. 2 optagne Redegørelse*) for den ved Slangerupbanen fulgte Fremgangsmaade. Dette Princip vilde imidlertid næppe kunne bringes til Anvendelse efter samme Regler i alle Landets Egne, ligesom en nærmere Udarbejdelse af saadanne Regler bedst vil kunne foretages ved Regeringens Foranstaltning. Man har derfor ment her at burde indskrænke sig til at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa Spørgsmaalet, og man har ved Fastsættelsen af de Tilskud, som man foreslaar udredede af vedkommende Egne, intet Hensyn taget til, hvilken Andel Statsbanerne eventuelt tillige vilde kunne faa i Oplandets Værdistigning, eller til, at en saadan Afgift af Værdistigningen muligvis i visse Tilfælde alene bør lægges til Grund for Egnens Bidrag.“

I Henhold hertil har Ministeriet taget dette Spørgsmaal under Overvejelse, saa meget mere som Spørgsmaalet om Hjemmel for Samfundet til at tilegne sig en Del af den Værdistigning, der ved Samfundsforanstaltninger tilføres Privatejendom, i en Aarrække har været rejst fra forskellige Sider.

Med Hensyn til Forsøg paa Spørgs-

*) Ikke aftrykt her.